

Haza és árulás

2011 március 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nemzeti ünnepünk megítélése százhatvanhárom éve a hovatartozás kérdése is. Tartozol-e valamivel nemzetednek vagy nem? Idegen érdekeket képviselsz vagy nem? Elárulod-e a hazádat vagy nem? Labancnak szeg?dtél vagy kurucnak?

Mindig akadtak, akik az évszázadok alatt népük ellen fordultak, és árulók lettek. Miért is tört ki a forradalom és szabadságharc 1848. március 15-én? A magyar nép függetlenségéért, a sajtó szabadságáért, azért, hogy az idegen csapatok vonuljanak ki hazánkból, a magyar nyelv elfogadásáért, egyáltalán, az identitásunkért, az önállóságunkért. Hovatovább ez a küzdelem máig tart, csak mindig más formát ölt. És véráldozatokkal is járt. Ezért kell tisztelegnünk évr?l évre a h?sök emléke el?tt, akiket közös eszme vezérelt: a szabadság. Igaz, a kivívott szabadságot 1848–49 óta id?r?l id?re elvesztettük, mint ahogy 1956-ot is, és kezd?dött minden elölr?l. Kevés ilyen nép van, mint a magyar, amelynek folytonosan meg kell küzdenie a fennmaradásért, és állandóan bizonyítania kell, hogy keresztény Európát alkotó nemzet, és európai normák között él. Államisága, írásbelisége, kultúrája, értékelv?sége, befogadókészsége, törvényes rendje – Szent István törvényeit?l kezdve – a legrégibb nyugati nemzetek hagyományaival vetekszik. Sokszor elfeledik, hogy a magyarság évszázadokon át védte h?s katonái által a kereszténységet, a keresztény Európát az iszlámmal, a török seregekkel szemben. És ez volt jellemz? az 1956-os forradalomra is, amikor Európában egyedüliként fegyverrel harcolt a világ legnagyobb hadseregével szemben. Majd 1989-ben az úgynevezett rab nemzetek közül is mi változtattunk els?ként azzal, hogy megnyitottuk a határt az NDK-sok el?tt.

A felsorolás nem teljes, de a tények tükrében furcsa, hogy az Európai Unióban a szocialista–liberális pártok a médiatörvény kapcsán megkérd?jelezték Magyarország jogállamiságát, demokráciáját. Ehhez persze b?séges muníciót adott a súlyos választási vereséget szenvedett MSZP és a balliberális értelmiség egy része, akiknek csakis önös érdekük a fontos, nem a haza becsülete. Akik borzonganak Szent Istvántól, akik hideglelést kapnak a Szent Koronától, ezeréves alkotmányos államiságunk jelképét?l, akik idegesen, kiabálva pártalkotmánynak nevezik a Nemzeti Hitvallást, Magyarország alaptörvényét, amelynek elfogadása végleges szakítást jelent majd a sztálini alapokra épült, ideiglenes alkotmánnyal. Saját hatalmuk megsz?nését fájlalják, és nem a végletekig eladósított, kirabolt és elárult Magyarország bajait. Ennek lett vége. H. Á., a filozófusn?, hazájának nagy barátja erre nyilatkozta a magát közéleti hetilapnak nevezett széls?liberális orgánumban, hogy „a legújabb agyrém szerint

pedig az államadósság növelése országellenes b?ncselekmény, amit visszamen?leg is büntetni lehet”. De még mennyire az, megzavarodott asszonyság, ha felel?tlen politikusok döntéseikkel milliókat tesznek az utcára. Ezt nevezik hazaárulásnak. S ez az értelme ennek a jogfolytonos történelmi alkotmánynak: paragrafusai a hatalmat tényleg a nép kezébe adják. Most majd ezzel az alkotmánnyal lehet külföldre szaladni, becsmérelni a többség akaratát, és elsiratni a jogállamiságot. Ennek fényében felvet?dik a kérdés: van-e olyan cikkely a Nemzeti Hitvallásban, amely tiltja, bünteti a haza elárulását, a haza lejáratását? Egyáltalán, ha valaki hazugságokkal vezeti félre a nyugati közvéleményt, hogy például 2006. október 23-án a gyurcsányi rend?rség nem lövetett a tömegbe, nem verte meg az id?seket és fiatalokat, és tagadja, hogy a rend?rök ártatlanokat kínoztak, azzal mit lehet tenni? Erre van-e cikkely?

Hiszen a Nyugatra szaladgálás, a hazudozások, a lejáratások folytatódnak és nagy kárt okoznak az országnak. S mindig balról. De ez sem baj, a magyar állam er?s, és remélhet?leg sokáig mögötte marad a többség. A mindig árulóktól, a Gerébékt?l majd megvédi magát. Lehet ezeknek az új alaptörvény nyolcadik cikkelye mögé bújni, miszerint: „mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához”. Többek között ennek megvalósulásáért is küzdöttek a ’48-as márciusi ifjak. Innent?l kezdve már csak a lelkiismeret diktálhatja, hogy mit teszünk hazánkért vagy hazánk ellen.
Stefka István, magyarhirlap.hu

Ajánló